

ты които не може да добие лѣнивыйтъ, защото дѣятелныйтъ человекъ създава повече полезны нѣща и извършва повече услуги отъ лѣнивия, а полезнытъ нѣща и услугитъ са търсѣтъ и желаятъ отъ сичкія свѣтъ; и понеже работныйтъ человекъ не намѣрва естествено въ своиѣ сношенія съ обществото твърдѣ высокы възнагражденія, за туй и нема си мѣстото да устѣжни другиму плода на своиѣ трудове, освенъ по чисто великодушіе. Отличителната награда са желае и постига въ цѣната на имоты и услуги, и не съотвѣтствува съкога като тѣзи послѣднытъ на полезността на тѣзи услуги; никога обаче не са отдава нѣкое преимущество на лицето, защото не лицето, но само предметытъ които е то направило са земать въ съобразеніе за образованіето на цѣната.

3.— Цѣната или въздаяніето което обществото дава сж другій видъ нѣща които дѣятелныйтъ человекъ създава самъ си. Този послѣднийтъ, зетъ осамотенъ, направва си и къща по-добра изработва си и по-добры дрехы и добыва по-добра жетва отъ лѣнивия.

Въ обществото дѣто е введено раздѣленіето на труда, той посветява своята дѣятелность на производство на по-много предметы за да посрѣшне съ тѣхъ на нуждытъ на по-големо число человекы. Туй което многостество му дава въ замѣнъ е цѣната и възнагражденіето.

4.— И тѣй, туй възнагражденіе са и нарича собственность; и разумѣвате че тя трѣба да принадлежи на тогози който я е придобылъ, защото трѣба да земемъ во вниманіе че той е былъ принуденъ да я създа